

NANΣY XATZH

Φύλακες Άγγελοι

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΡΙΤΗ:

ΔΙΑΚΟΠΕΣ
ΣΤΑ
ΚΥΘΗΡΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

Κάθε γνήσιο αντίτυπο φέρει την υπογραφή της συγγραφέως

ISBN 978-960-456-165-0

© Copyright: Νάνου Χατζή, Εκδόσεις Ζήτη, Μάιος 2009, Θεσσαλονίκη

Σχεδίαση εξωφύλλου και εικόνων: Ζωή Φράγκου

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

*Φωτοστοιχειοθεσία
Εκτύπωση
Βιβλιοδεσία*

Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ

18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαιάς
Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19
Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229
e-mail: info@ziti.gr

Βιβλιοπωλείο

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

Αρμενοπούλου 27 • 546 35 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310.203.720, Fax 2310.211.305
e-mail: sales@ziti.gr

Αποθήκη Αθηνών

Ασκληπιού 60, Εξάρχεια • 114 71 Αθήνα
Τηλ.-fax 210.38.16.650
e-mail: athina@ziti.gr

Τροιοι είναι οι Φύλακες Άγγελοι;

Ο Φίλιππος ξαφνικά βρίσκεται μαζί με παιδιά από όλον τον κόσμο στο Μπλε Σύννεφο. Εκεί τα παιδιά εκπαιδεύονται, για να γίνουν Φύλακες Άγγελοι. Η ανάγκη για βοήθεια είναι τόσο μεγάλη, ώστε κάθε παιδί καλείται να βοηθήσει με κάθε τρόπο. Μαζί με μια ομάδα παιδιών, τον Ναντίμ, τη Σάρα, τη Μάσα και τον Εστεμπάν, πηγαίνουν στο κολέγιο και αντιμετωπίζουν μια συναρπαστική περιπέτεια. Ο Φίλιππος με τη λογική και τις γνώσεις του, ο Ναντίμ με την επιπολαιότητα και την εφευρετικότητά του, η Σάρα με την υπομονή και την κατανόησή της, η Μάσα με τις ευαισθησίες και την γκρίνια της και ο Εστεμπάν με την σωστή κρίση και τη διορατικότητα του, συνθέτουν την ομάδα. Μια ομάδα με τόσο διαφορετικούς χαρακτήρες αλλά τόσο ισχυρή θέληση για προσφορά. Γιατί πραγματικά αποδεικνύουν ότι, όταν κάποιος θέλει πραγματικά, μπορεί να καταφέρει τα πάντα.

Έτσι, χειρόγραφα που κρύβουν έναν χάρτη θησαυρού, περίεργες εξαφανίσεις και γρίφοι δεν εμποδίζουν την ομάδα τους. Το μυστήριο λύνεται και κάθε παιδί επιστρέφει στο σπίτι του. Έλειψαν μόνο λίγες ώρες αλλά κατάφεραν να ολοκληρώσουν την αποστολή και να λύσουν το μυστήριο. Ήταν όμως τόσο εξωπραγματικό αυτό που έζησαν, με αποτέλεσμα ο Φίλιππος να αναρωτιέται, αν ήταν ένα όνειρο ή η αρχή μιας σειράς περιπετειών με πρωταγωνιστές παιδιά.

Θα ερχόταν άραγε σύντομα η στιγμή της επόμενης περιπέτειας; Θα βοηθούσε ο Φίλιππος και η ομάδα του να χαμογελάσουν όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά στον κόσμο;

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1:	Καλοκαιρινές διακοπές	9
Κεφάλαιο 2:	Η προετοιμασία	15
Κεφάλαιο 3:	Ο Άλκης	21
Κεφάλαιο 4:	Η Έκπληξη	27
Κεφάλαιο 5:	Ο Χάρτης	35
Κεφάλαιο 6:	Ο Καταρράκτης της Φόνισσας	41
Κεφάλαιο 7:	Το κλειδί του Θησαυρού	49
Κεφάλαιο 8:	Το δωμάτιο είκοσι	55
Κεφάλαιο 9:	«Το Ναυάγιο»	63
Κεφάλαιο 10:	Το μυστικό του Άλκη	71
Κεφάλαιο 11:	Τα κομμάτια του χάρτη	77
Κεφάλαιο 12:	Αναζητώντας το Θησαυρό	81
Κεφάλαιο 13:	Η παγίδα	87
Κεφάλαιο 14:	Το σιδερένιο κιβώτιο	93
Κεφάλαιο 15:	Ο Θησαυρός	99
Κεφάλαιο 16:	Επιχείρηση «Παππούς»	105
Κεφάλαιο 17:	Το τέλος της αποστολής	111
Κεφάλαιο 18:	Δεκαπενταύγουστος	117

Ναντίμ

Φίλιππος

Μάσα

Εοστειμάν

Μελίση

Σάρα

Κεφάλαιο 1

Καλοκαιρινές διακοπές

Μετά από μία κουραστική χρονιά στο σχολείο ο Φίλιππος θα είχε την ευκαιρία να ξεκουραστεί. Αφού έγινε η γιορτή του σχολείου του, κατάλαβε ότι το καλοκαίρι είχε αρχίσει. Τώρα θα είχε αρκετή ώρα, για να παίξει και να δει τους φίλους του. Θα έπαιζε στη γειτονιά του και θα ασχολούνταν με τον αθλητισμό που λάτρευε.

Του είχαν λείψει και οι φίλοι του από το Μπλε Σύννεφο. Είχε περάσει αρκετός καιρός από την τελευταία αποστολή τους. Από τα Χριστούγεννα δεν τον είχαν φωνάξει για κάποια αποστολή και ανησυχούσε. Το Πάσχα περίμενε να έχει κάποια καινούρια αποστολή. Τα βράδια σκε-

φτόταν ποια θα μπορούσε να ήταν. «Σώστε τις λαμπάδες» ή «Προσέξτε τα κόκκινα αυγά» αλλά τίποτα δεν έγινε και δεν τον φώναξαν για καμία αποστολή. Ωστόσο, ήθελε πολύ να ξαναζήσει μια περιπέτεια σαν την τελευταία. Κατάλαβε ότι ήταν πιο συναρπαστικό να κάνει πράγματα από το να παίζει παιχνίδια στον υπολογιστή ή να βλέπει τηλεόραση. Μέσα από τις αποστολές προσέφερε βοήθεια και ένωθε χρήσιμος. Είχε ωριμάσει αρκετά από τις εμπειρίες του με την ομάδα.

Αν και στεναχωριόταν που δεν τον είχαν φωνάξει ακόμα για μια νέα περιπέτεια, χαιρόταν που έκλεισαν τα σχολεία και θα πήγαινε διακοπές στη θάλασσα. Ζούσε σε βουνό αλλά λάτρευε τη θάλασσα. Το ίδιο και η μαμά του. Από αυτήν έμαθε να κολυμπά και να βουτά στα βαθιά από πολύ μικρή ηλικία. Σχεδόν κάθε χρόνο πήγαιναν στη θάλασσα.

Συνήθως πήγαιναν στο σπίτι που είχαν στην Κωνσταντινούπολη. Ένα όμορφο σπίτι στο Βόσπορο. Από εκεί έβλεπε τη θάλασσα και τα πλοία που διέσχιζαν το Βόσπορο. Ήθελε πολύ να πάνε εκεί και φέτος. Ίσως συναντούσε τον Ναντίμ που έμενε στο Μπεμπέκ, μια περιοχή της Κωνσταντινούπολης. Είχαν αλλάξει διευθύνσεις και αλληλογραφούσαν συχνά. Το ίδιο συνέβαινε και με τα υπόλοιπα παιδιά από την ομάδα του. Με τον Ναντίμ είχε όμως την ευκαιρία να συναντηθεί το καλοκαίρι, αν πήγαιναν στην Κωνσταντινούπολη.

Είχε πει και στους γονείς του ότι αλληλογραφούσαν,

μετά από μια προσπάθεια των σχολείων στην Ελλάδα να μάθουν τα παιδιά να σέβονται και τους άλλους πολιτισμούς. Έτσι δικαιολόγησε την ύπαρξη φίλων σε τόσο διαφορετικά μέρη. Εξάλλου και οι γονείς του αγαπούσαν τα ταξίδια και είχαν φίλους σε όλα τα μέρη της γης. Έτσι απέκτησαν και το σπίτι στην Κωνσταντινούπολη. Ήταν ένα καταπληκτικό μέρος με μεγάλη σημασία για όλους τους Έλληνες. Για αυτό μετά από δύο ταξίδια των γονιών του εκεί, αγόρασαν το σπίτι. Πήγαιναν εκεί και το Πάσχα.

Με το ξεκίνημα των διακοπών ο Φίλιππος άρχισε να ρωτά τους γονείς του για τις διακοπές. Περισσότερο τον ενδιέφερε, αν θα πήγαιναν στην Κωνσταντινούπολη, για να ειδοποιήσει τον Ναντίμ. Σκεφτόταν μήπως οι υπόλοιποι είχαν πάει σε κάποια αποστολή και έλειπε αυτός. Είχε και καιρό να γράφει στον Ναντίμ. Έτσι αγωνιούσε.

Πέρασε ο Ιούνιος και ακόμα δεν είχαν πει οι γονείς του τίποτα για διακοπές. Με κάθε ευκαιρία, ο Φίλιππος τους ρωτούσε. Έτσι, όταν ένα πρωινό είδε τους γονείς του να συζητούν στην κουζίνα τους είπε:

– Βάζω στοίχημα ότι λέτε για τις διακοπές.

Εκείνοι γέλασαν και του απάντησαν αρνητικά.

– Βιάζεσαι να πας διακοπές και ρωτάς κάθε τόσο; τον ρώτησε η μαμά του.

– Όχι, αλλά ήθελα να ξέρω που θα πάμε και πότε, για να κανονίσω τις προπονήσεις μου στο ποδόσφαιρο, είπε δήθεν αδιάφορα.

– Σκεφτήκαμε να μείνουμε Ελλάδα φέτος και να πάμε σε κάποιο ελληνικό νησί. Κάτι έχουμε σκεφτεί αλλά δεν είναι και σίγουρο. Θα δούμε, είπε ο μπαμπάς του.

Μετά γύρισε προς τη μαμά του Φίλιππου και τη ρώτησε:

– Πήρε κανένα τηλέφωνο η Σοφία;

– Όχι, του απάντησε αυτή.

Σκέφτηκε τι σχέση είχε η Σοφία με τις διακοπές τους. Η Σοφία ήταν μια ξαδέλφη του μπαμπά του. Ζούσε στα Κύθηρα και είχε πολύ καιρό να τη δει. Από τα βαφτίσια της αδερφής του, της Βιολέττας, πριν από πέντε χρόνια. Μιλούσαν στο τηλέφωνο με τους γονείς του αλλά τίποτα περισσότερο. Η θεία Σόφη, όπως την έλεγε ο Φίλιππος, είχε και αυτή δύο παιδιά. Τον Άλκη, που ήταν ίσα με το Φίλιππο και τη Μυρτώ, που ήταν ένα χρόνο μεγαλύτερη τους.

Τότε, στα βαφτίσια, ο Φίλιππος θυμάται ότι έπαιζε με τον Άλκη και τη Μυρτώ αλλά είχε να τους δει και να τους ακούσει από τότε. Σκέφτηκε λίγο και θυμήθηκε ότι ένα βράδυ μετά τα μεσάνυχτα, πριν από ένα χρόνο, είχε χτυπήσει το τηλέφωνο και είχαν ξυπνήσει αναστατωμένοι. Η μαμά του απάντησε και μετά κάτι της είπαν και έκλαιγε. Μετά είχε έρθει η γιαγιά τους να τους κρατήσει το βράδι και οι γονείς του έφυγαν, για να πάνε στη θεία Σόφη στην Αθήνα. Μετά όσο και να ρωτούσε ο Φίλιππος δεν του έλεγαν, γιατί ακριβώς πήγαν στην Αθήνα και τι ήταν αυτό που στεναχώρησε τόσο τη μαμά του, ώστε να κλάψει μετά το τηλεφώνημα.

Σηκώθηκε από το καθιστικό και πήγε στην κουζίνα. Η

μαμά του μαγεύει. Την πλησίασε και τη ρώτησε:

– Μαμά, η θεία Σόφη μένει στα Κύθηρα;

– Ναι, αγόρι μου, του απάντησε αυτή πλάθοντας κεφτεδάκια.

– Και τότε, γιατί πέρσι πήγες να τη δεις τη νύχτα στην Αθήνα; Είχε μετακομίσει;

Η μαμά του άφησε τους κεφτεδες και έπλυνε τα χέρια της. Μετά κάθισε και πήρε τον Φίλιππο αγκαλιά.

– Θα σου πω τι έγινε τότε, γιατί τώρα μεγάλωσες και θα καταλάβεις.

Ο Φίλιππος την κοίταξε με περιέργεια. Εκείνη με σοβαρό ύφος ξεκίνησε να μιλά.

– Πέρσι, όταν χτύπησε το τηλέφωνο με πήραν από ένα νοσοκομείο στην Αθήνα. Η θεία Σόφη με το θείο Πέτρο είχαν ένα ατύχημα με το αυτοκίνητο. Είχαν χτυπήσει άσχημα για αυτό τους μετέφεραν στην Αθήνα. Βρήκαν το τηλέφωνο μου στο κινητό της και με ειδοποίησαν να πάω, γιατί ήταν σοβαρά.

– Τώρα είναι καλά; ρώτησε με αγωνία ο Φίλιππος.

– Ναι, όλοι είναι καλά. Και αυτοί και τα παιδιά.

– Ήταν και ο Άλκης με τη Μυρτώ στο αμάξι;

– Ναι, αγόρι μου. Κάθισαν καιρό στο νοσοκομείο αλλά τώρα είναι καλά. Μόνο που ο Άλκης δεν ξεπέρασε ένα πρόβλημα που του δημιουργήθηκε.

– Δηλαδή; Τι έχει; ρώτησε ο Φίλιππος.

– Ένα πρόβλημα στα πόδια του, απάντησε διστακτικά η μαμά του.

– Τι; επέμεινε ο Φίλιππος.

– Δεν μπορεί να περπατήσει. Αν και οι γιατροί είπαν ότι θα περπατούσε με τον καιρό, ο Άλκη δεν τα κατάφερε. Κάνει φυσιοθεραπείες και όλα όσα πρέπει αλλά δεν έχει περπατήσει ακόμα.

Ο Φίλιππος κατέβασε το κεφάλι του και βούρκωσε. Η μαμά του, τον αγκάλιασε και συνέχισε:

– Είναι και αυτός στεναχωρημένος και πολύ απογοητευμένος. Γι' αυτό η θεία Σόφη μας προσκάλεσε να πάμε στα Κύθηρα για διακοπές φέτος. Σκέφτηκε πως η παρέα σας και γενικά η παρουσία μας εκεί θα τον βοηθούσε.

– Δηλαδή δεν θα πάμε στην Κωνσταντινούπολη; ρώτησε ο Φίλιππος.

– Θα πάμε στα Κύθηρα, μόνο αν το θες και εσύ. Θέλεις να βοηθήσουμε τον Άλκη;

Ο Φίλιππος σκέφτηκε τα μαθήματα στη Σχολή της Γνώσης. Δε θα βοηθούσαν μόνο στις αποστολές αλλά πάντα, όταν μπορούσαν. Εξάλλου είχε καλές αναμνήσεις από τον Άλκη και τον θεωρούσε φίλο του έστω και αν τον είχε δει μόνο μια φορά.

– Θέλω να πάμε Κύθηρα, μαμά. Σκέφτομαι να πάρω τον Άλκη να τον ρωτήσω αν έχει δει τις τελευταίες ταινίες των πειρατών. Αν δεν τις έχει δει, θα τις πάρω να τις δούμε παρέα.

– Σε αγαπώ πολύ, του είπε η μαμά του και τον φίλησε στο κεφάλι.